

12 października 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

506c, 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 3899.

Kl. 8 b 13.

Karl Kusy
(Žilina, Czechosłowacja).

Przyrząd do dekatyzowania.

Zgłoszono 15 grudnia 1922 r.

Udzielono 11 stycznia 1926 r.

Pierwszeństwo: 17 grudnia 1921 r. (Czechosłowacja).

Wynalazek dotyczy przyrządu do dekatyzowania z bębniem o wewnętrznym pełnym i zewnętrznym sitowym płaszczu, w którym doprowadzanie pary odbywa się pomiędzy płaszczami bębnowi celem działania na tkaninę poprowadzoną dookoła bębna zewnętrznego.

Przy znanych przyrządach tego rodzaju nie zwracano dotąd uwagi na sposób doprowadzania pary i aby para nie wychodziła bezpośrednio w tych miejscach, w których poprowadzono tkaninę w przyrządzie, według wynalazku doprowadzenie pary odbywa się zapomocą promieniowo umieszczonych rur przez górne otwory, para więc wpływa w kierunku stycznym do obwodu bębna i nie uderza bezpośrednio tkaniny na bębnie.

Wynalazek przedstawiony jest na rysunku w poprzecznym przekroju jako przyrząd wykonania takiego urządzenia.

Bęben do dekatyzowania składa się z zewnętrznego płaszcza sitowego 1 i pełnego wewnętrznego 2, które tworzą pomiędzy sobą przestrzeń 3 służącą do doprowadzania pary. Bęben spoczywa w łożyskach 4, a wprowadza się go w ruch obrotowy zapomocą stopniowego koła pasowego albo temu podobnego przyrządu. Czopy 5 wału bębna są wydrążone i opatrzone promieniowo umieszczonymi w bębnie rurami 6, które sięgają w przestrzeń 3 pomiędzy bębnowymi płaszczami 1, 2. Wolne końce rur 6 są zamknięte, części zaś sięgające w przestrzeń 3 podziurkowane tak, że doprowadzana para do czopów 5 przepływa przez rury 6 do

przestrzeni 3 w ten sposób, że wypływa w kierunku stycznym do obwodu bębna, przez to rozdziela się równomiernie i nie uderza bezpośrednio tkaniny na bębnie. Wstęga filcowa 9 układa się na tkaninie na całym obwodzie bębna i przykrywa tkaninę.

Tkaninę 13 do dekatyzowania przeprowadza się przez urządzenie 14 do naprężania, następnie przez kadź 15 napełnioną mydlaną wodą, albo tej podobnymi płynami, gdzie jest zwilżana. Walec 16 układa tkaninę 13 bezpośrednio na obwodzie bębna do dekatyzowania, przykrywając ją filcową wstęgą 9. Walec 17 odprowadza tkaninę z bębna i doprowadza do suszących cylindrów.

Przepływająca para do przestrzeni 3 nie styka się bezpośrednio z tkaniną na bębnie, lecz działa równomiernie na wszystkie miejsca, przez co osiąga się zupełnie równomierne dekatyzowanie. Pierścieniowa przestrzeń 3 pomiędzy płaszcami 1, 2 bębna może być wykonana w odpowiednio mniejszym rozmiarze, aby uniknąć wielkiego zużycia pary.

Dekatyzowaną tkaninę przeprowadza się przez znane urządzenie 10 do suszenia. Jeżeli tkanina ma otrzymać większy połysk, to się ją przeprowadza jeszcze zapomocą walców 18 przez urządzenie 11 do wygładzania, które się składa z ogrzanego pustego walca 19 i walców przyciskających 20, 21.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do dekatyzowania, składający się z bębna wewnętrznego pełnego i zewnętrznego sitowego oraz urządzenia do doprowadzania pary do przestrzeni pomiędzy płaszcami w celu działania na tkaninę prowadzoną dookoła bębna, znamieny tem, że doprowadzanie pary odbywa się przez otwory rur umieszczonych promiennie tak, że para wypływa w kierunku stycznym do obwodu bębna i nie uderza bezpośrednio tkaniny na bębnie.

Karl Kusy.
Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat

